

Paaske.

Matth. 16, 1-7.

Vil du ret holde Paaske, ret med Tilbedelsens Glæde møde din opstandne Frelser, du troende Sjæl, saa tænkt dig et Øieblik, at Jesu Historie var endt med Kvindernes forvilede Spørgsmaal: "Hvo skal vakte os Stenen fra Graven?"

Saa tænkt dig, at det sidste, du vil høre om ham, som havde lovet at være din Frelser fra Synd og Død, var, at han selv døde en Synders Død, og at Graven havde slugt ham og aldrig givet ham tilbage.

Spørledes skulde du da kunne tro, at denne, som ikke havde kunnet frelse sig selv, havde kunnet frelse dig, at denne, som var bukket under for døden, hvorledes kunde du tro at han var det evige Liv?

Spørledes kunde du tro, at den, som ikke magtede at rejse sig fra Gravens Korfanfælgelse og vakte Stenen væk, var Guds Søn? Nei i hans Grav vilde alt Frelsens Haab være bleven begrævet.

Alle hans store Gjerninger, alle hans velsignede Ord vilde da kun have bestået, hvor umuligt et Menneſke kan fries fra Dødens Tilintetgørelse.

Savde Graven kunnet slugte ham og beholde ham som Døtte, ham, den eneste stærke og rene blandt dem som er fødte af Kvinder, havde vi alle redningsløst maattet være den hjemfaldne.

Da havde hvert Menneſke maattet sige til Ermen: "Du er min Broder," til Forraadnelsen: "Du er min Forlovelse."

Da vilde Evighedsstrangen og Sælighedslangen i vore Hjertes have været en bitter Spot over vor Elendighed. Alt hvad der var begyndt i os af godt og helligt, vilde afvrides af Døden, som Frugtfuldernes af Rottensluden og det hele Liv være en Gaaede uden Opløsning og uden Mening. O, naar du har ladet dig gribe af saadanne Tanker, og saa Paaskeens Evangelium lyder ind i din Sjæl, er det da ikke som naar du vaagner af en rædſom Drøm, og Mergensolen skinner ned paa dit Leie? Føler du dig da ikke lettet som naar du erfarer, at det forferdelige, som knagede din Sjæl, kun var en Indbildning?

Ja, skulde ikke alle Herrens Troende idag kunne fatte, hvorledes sine gamle Kristne der, medens de var Hedninger, fuldt ud havde fjendt Haabsløsheden under Dødens Raab, jubede, naar de Paaskeedag bilsede hændre og saade: "Artilus er opstanden!" og Svarede led: "Ja, han er sandelig opstanden, halleluja!"

Al Jordelivets Smerte kostede de fra sig i den glade Bished om et evigt Liv formedelst Jesu Kristi Opstandelse.

Den Bished var alle Herrens Troende endnu idag, Kristi Opstandelse er saa vis som hele Skriftens Vidnesbyrd derom, som alle Apostles Liv og Død til Bevidnelse deraf, som Herrens Liv i hans Menighed gjenem de vælsende Tider, som hans Liv i vore Hjertes!

Vi vide, at Herrens Liv paa Norden ikke endte med hans Begravelse, men med hans Opstandelse og Himelfart.

Vi kjende hans Liv i vore Hjertes og vide os forenede med ham som Lemmerne med Hovedet.

Derfor skal ikke al denne Verdens Svide dampe vor Glæde over at Kristus er opstanden fra de døde og bleven Førelser af de henvendte.

Som har bragt Liv og Uforfærlighed for Dagen og formedelst ham kunne vi rofe os af Haab om Sælighed hos Gud.

Du spørger: Vil Gud benaade mig, naar jeg kommer til ham? Dog hvorledes kan du spørge saadan? Du er jo allerede i Kristi Opstandelse forlængst benaadede fra Guds Side, og at det fra din Side kun har manglet at du ikke har modtaget denne Venaadning.

Spørledes kunde Gud i sit Ord tilføjge Troen alene Sæligheden, derfor denne ikke allerede var forberedt og skænket Menneſkene?

Man tror jo ikke paa noget for at det skal ske, men fordi det er skeet. Derfor oplad kun Dinene og se det og oplad Hjertet derfor og tro det, saa vil du nyde denne hvide Trøst, der som en krykkelstrøm strømmer fra Kristi Liv og lyder os Søndere, alle Søndere, ogsaa dig imøde.

Men I som allerede ved Guds Raade har troet og drifter af denne Livets Strøm og hold i disse Dage en rigtig Mædesest og drif deraf i fulde Drag.

Op eder i disse Dage i at sige med den hellige Apostel: "Hvo kan anlage Guds udvalgte? Gud er den som retfærdiggjør. Hvo er den, som fordømmer? Kristus er den, som er død, ja meget mere, som er opreist, som og er ved Guds hvire Naad som og træder frem for os."

Jo mere trostlig og frimodig i lærer at sige disse Ord, trods Verden, vort Hjertes Besværgelser og Djævelen, desto dygtigere vil vi ogsaa blive til endelig ogsaa at stemme ind i hin Triumffang:

"Døden er opslugt til Seier. Død, hvor er din Braad? Helvede, hvor er din Seier? Men Dødens Braad er Synden, men Syndens Kraft er Loven. Gud være lovet, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus."

Men der som over dette i Livet han vil ogsaa i Døden med den gamle Korsdrager Job i Troen kunne udraabe: "Jeg ved, at min Frelser lever og ud fra mit Skjød skal jeg sive Gud."

Til saadan hellig Død i Troen hvide Jesus Kristus os alle ved sin Opstandelses Kraft.

Aldrig har i noget Sørgehus Sorgen været saa dyb som hos disse Kvinder, der gik til Jesu Grav. Den var jo deres Kjærlighed og Haab, og nu var han borte.

Men havde da ikke Jesus talt om sin Opstandelse?

Jo, men de havde ikke forstaaet ham, og de havde ikke turdet tro det. Ja, da Jesus sidste Gang talte til sine Disciple om sin Død og Opstandelse, blev de forfærdede.

Og da han var død luffede de sig inde af Frygt for Jøderne.

Hvor stærkt Sorg og Tvil vil Møgt over dem, kan vi forstaa, naar vi læser om de to Disciple, som paa Paaskeedagen gik til Emmaus. Vi hører jo endog en Thomas forskrive Herren paa hvilken Maade han skal anbenbare sig for ham, hvis han skal tro.

Fsandhed, intet kunde stride mere med Disciplenes mørke Tanker, end Troen paa Kristi Opstandelse.

der lagdes i Graven med Kristus nu med et forandret ved Bisheden om Kristi Opstandelse til jublende Trud. Fra Mærke til Voks, fra Gaaed til Jubel. Fra Mishaab og Mistro til fast sikker Forvisning.

Hvilken Omvæltning i deres hele Tankegang! Og hvilken Kraft i deres Liv! De frøgtomme Disciple bliver Troeshelte. Deres Mod og Standhaftighed trods af Modstand. De sorgende bliver fulde af Forsang. Deres Tro bliver en Tro, der overvinder Verden.

De som intet havde forstaaet, da Herren talte om sin Opstandelse, bliver med et slag i sin Overbevisning og Tro og drager fra Land til Land, trods Rænker og Død, vidner om den forfærdede og opstandne Jesus, som vor Frelses eneste Grundvold.

Spørledes skal vi forklare disse store Omslag hos dem fra de mørke haabløse Tanker til denne seierrige Tro?

Der er kun en eneste Forklaring mulig: De har seet den opstandne Kristus, nu er de overbeviste om at han sandhed var Messias, nu gaar det med et op for dem at Kristi Næse ikke er af denne Verden. Nu blev de forvisede om Frelsens Bei til Sælighed. Nu forstod de Jesu Ord: "Jeg er Opstandelsen og Livet; hvo der tror paa mig, om han end der, skal han dog leve." De faar Troesvisshed.

Nu er de rede til at gaa ud i Verden og vidne om hvad de have seet og hørt.

Ja, Herren er opstanden! Da hine Kvinder Paaskeedagsmorgen gik til Graven, for Solen var gaat op, var allerede en anden Sol oprunden. "Retfærdighedens Sol," siger Profeten, "med Røgedom under sine Vinger."

Denne Sol udbreder det evige Livs Straaler udover Verden, der er lagt under Dødens og Dødens strenge Lov. Jesus er Opstandelsen og Livet. Fra Jesu tomme Grav udgaar Voks over Menneſkelivet og Voks over Graven.

Nu er det store Spørgsmaal besvaret: Hvo skal vakte os Stenen fra Graven? Saa spørkte jo Kvindene angstelig og saa spørkte den hele Menneſkehæd.

"Men er ikke Kristus opstanden, da er vor Brødfæns forjævet," siger Paulus, "da er eders Tro forjævet." "Men vi blive da ogsaa hundre som falkede Vidner om Gud, idet vi have vidnet om Gud, at han har opreist Kristus, hvem han ikke har opreist, laafremt nemlig de døde ikke opstaa. Thi derom de døde ikke opstaa, da er heller ikke Kristus opstanden."

"Men nu er Kristus opstanden fra de døde og bleven Førelser af de henvendte. Thi efter Døden er kommen ved et Menneſke, er og de Dødes Opstandelse kommen ved et Menneſke. Thi ligesom alle de i Adam, saa alle og alle levendesjeres i Kristus."

"Døden er opslugt til Seier." Derfor lader det fra den Troendes Hjerte: "Død, hvor er din Braad? Helvede, hvor er din Seier? Men Dødens Braad er Synden; men Syndens Kraft er Loven. Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus."

Kogle siger: "Stenen over vor Grav kan ikke løstes af." Som Træets Voks falder af," siger de, "og bliver til Støv og Muld og saa er det forbi. Saa er det ogsaa med os Menneſker ved Døden gaar Opfølgninger og intet indse. Det er med os siger de som med Oranden, der igjen forvinder i Havet. Vi gaar i i Døden tilbage til Naturens Skjød.

Dyrefæste Tilhørere, saa længe der banker et Menneſkehjerte i vort Vrykt, opvæds vi i vort inderste over disse hedenfiske Forfølgninger. Al menneſkelig Følelse strider derimod. Ja, den blotte Tanke paa Til-

intetgjørelse falder os med Rædſel. Og gik vi Tilintetgørelsen imøde hvilken mørk Gaaede blev da ikke vort Liv?

Saad Mening var der da i vor hele Tilværelse?

Dette korte utidlige belygende Liv med dets stakkede Glæder og tungt Kram, døde og mangfoldige Sorger. Og i dette Liv er Menneſket sat ind med sine døde Bængler og med sine stærke Træng til et højere Liv i Voks og Retfærdighed og Kjærlighed.

Gud være takket, Kristus lever! Dette Paaskebud lyser udover Livet og over Døden.

Paaskebudskabet: Han er opstanden forklarer for os, hvad der ellers vilde være uforståelige, mørke Gaaeder. Delvis fra Nidderbold.

"Jesus Kristus og ham forfæstet." 1 Kor. 2, 2.

Opis nogen Tid i Kirkenæret fremfor andre Tider var kaldes en hellig Tid, saa er det Passionstiden eller Fasteliden, i hvilken det lige fra Tidligere Dage af jærlig har været Skik blandt de Kristne at betragte Jesu Lidelse.

Disse Dage skulde for det første alvorlig minde os om at gjøre Ved. Naar vi ser og hører, hvorledes Menneſkenes Synder fanter sig mod den Guds hellige, saa skal det klinge igjen i vore Hjertes, hvad Paulus Gerhardt synger:

Jeg, jeg har foraarlaget,
At du er bleven floget,
Jeg voldte denne Straf
Med mine Synders Mængde,
Dovore man dig trængde
And i det store Pinselfaab.

Og naar Gud selv giver ham hen, og han raaber: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?" saa vil vi befænde:

Jeg, jeg er skyldig funden,
Og burde være bunden,
Og fast i Pælen ned;
De Slag, den haarde Skide
Som d ufar villet lide,
Det var min Straf og Rettighed.

Passionsdagen skulde for os alle være en ret Vobstid.

Men disse Dage er, som det heder i en gammel kirkelig Besselsang, "Dødens Dage til Syndernes Forladelse og til vore Sjæles Frelse." Ved Frelserens Lidelse og Død er vi forløsnede med Gud. Af hans dyrebare Saar fremvælder vor Syndsforladelses Trøst, udgyder sig Naadens og Frelseres Strømme i vore Sjæle. Derfor er Ordet om Korset, Ordet om Kristus, den forfæstede, Midtpunktet i det hele Evangelium, Paulus, den store Gedningepostel og Evangelistepredikant, og lade sig ikke at vide noget uden Jesus Kristus og hans forfæstet. Da dette Evangelium ved Pavens Udn og Vedrag i Aarbundreder næsten var tabt, da vilde Luther ikke bringe tilbage i Kirkenheden noget andet end Jesu Kristi dyrebare Fortjeneste, for hvilken al anden Fortjeneste, som man havde bragt op til Kristi Lidelses Besselsang, maatte forjænde.

Og hvorforhelst nu rette Passionspredikanten optræder, der kommer de ikke med noget andet Budskab end Ordet om Fortjenesten, og formaner og beder sine Tilhørere: "Lader eder forlige med Gud!" De forkynder Ordet om Korset, hvor Søndere finder jiffer Trøst, de lidende ny Kraft, de døende evig Seier. Saa er den som tror dette Ord! Han har Søndernes Forladelse, Liv og Sælighed. Passionsdagen skulde være os en ret Trøstetid.

Men vi vil dernæst ogsaa i disse Dage komme vor Dgøds ihu. Ordet om Korset var Jøder en Forargelse og Græfere en Daarskab. Og man-

Lidt fra Norge.

Ans til Norge.

Nielge de seneste modtagne Bøstetterretninger havde den norske Regjering netop modtaget Meddelelse fra Legationen i London om, at de jærlige Indskrænkninger i Udførselen af Kul fra England til Norge var bleven ophævet.

Efterretningen vakte megen Glæde i Kristiania hvor Brændselsuden har været akut, skjønt man indføo, at der endnu var mange Banfælgeligheder at overvinde, inden Kulnøden blev afhjulpet. Stibene, som skulde føre Kul fra England til Norge, maatte jo gjenem den tyske Krigszone, og det vilde ialfald tage nogen Tid, inden man kunde saa nogen stor Tilførelse.

Det norske Regerforbunds Præsident, Statsraad Lindvig udtalte i et Interview, at Kulforbuds Ophævelse i og for sig naturligvis var glædeligt; men Ophævelsen var ikke det samme som, at man nu fik Kul. "Det er," hed det, "to Omstændigheder, som staber Banfælgeligheder. For det første har England sat op meget stramme Billaar for at give Skibene Bunkers. Billaarstøbe Skibe maa gjøre Biltreker for England; kun de Skibe, som bringer Ladninger England trænger, faar Bunkers til Hjemreise uden videre. Den anden Omstændighed er den tyske Blokade. Hvor effektiv den er, kan vi ikke sige, vi har Erfaring for endnu. Men den har ialfald skræmt mange Randsfaber, som nøgter at rejse ud, og til idag har den stanset vor Skibsfor praktisk talt.

Norske Redere har nu i flere Uger og med Tak holdt sine Skibe liggende jeffkare i England for at de kunde bringe hjem Kul. Enkelte ligger ogsaa fuldt lastede med Kul Nore til at gaa. De faar sandlynløvis Vicens og kommer til at gaa. Men saa kommer igjen Haren for at Lyfkerne jænker Paadene undervejs. Der er Banfælgeligheder paa alle Kanter.

Besuden er Assurandegifter for Mandfak, Skib og Ladning og Dristkostningerne nu blevet saa høje, at Rederne vilde staa sig bedst paa, at lægge op og vente paa bedre Tider."

Provincieringsdirektøren udtalte paa Forebørgsel, om Staten nu vilde oprette Referevelagere: "Det slipper vi nok af gode Grunde. Jeg tror nemlig ikke vi faar indført paa langt nær nok, vi vil neppe engang kunne holde oppe Importen, som den er i normale Aar. Vi maa derfor fremdeles være forberedt paa adffillige Reduktioner i vort nødvendige Forbrug. Hvad vi kan saa vil gaa efterhøvert, vi kommer til at leve fra Haand til Mund, saa der bliver neppe Anledning til at oparbejde nogen Referever. Det er lige godt at Bussikam bliver forberedt paa det først som sidst."—Aplis. Tid.

I Maret 1904 fik de norske Liffloper Befaling til at træde sammen for at uarbejde Forlig til en norsk kirkeordnans. Allerede sam-

me Aar forelaa dette iredg. Efter at være drøftet og bearbejdet af Regjeringen og Kongen, udfom Kirkeordnansen af 1907. Biskoppernes Udfojt, som mig er fremdraget af Uaiverfættelsespændiat O. Skoldrud, viser sig at være et selbftaidig norsk Arbejde, der tager tilbørlig Hensyn til de riendommelige norske Kirkeforhold og søger at fjerne de Ulemper som fremkaldes derved, at den danske Kirkeordnans af 1539 blev benyttet ogsaa i Norge. Det har sientnlig været Biskoppernes Mening at fabe en national kirkelig Ordning som Slutning paa Reformationsberet. Denne Udfojtets Betydning i den norske Kirkes Historie. Det fremstiller sig som det sidste Forsøg paa at hævde Norges Kirkes Selvstændighed overfor danske Mændigheds Revision blev nationalkirkelige Karakter, som ved fjernet, giver Udfojtet en særegen fremmed Indfølelse. Udfojtet agtes udgivet iaar som Jubilaumskrift i den norske Kirkes Navn. Til Dækkelse af Udgifterne herved er opført 2,500 Kroner paa Opløsningsbærenets Budgetforlag.

Til Minde om Peter Dals. I en Diskussion om Dyretielle af et Museum for Helgeland har Joh. B. Mitalson fremfat Forslag om, at man bør erhverve Mstadsbaug gamle Prestegaard og om mulig Kirken. Prestegaarden er, siger han, ned gjenem Tiderne i den Grad blevet forjæmt, at det er vent en Stam. Naar man læser fremragende Personers Dantale af Gaarden, slibes man hade med Sarme og Sorg over at Delaggeffens Lederfæggelighed har kunnet faa et saa ubildret Spilferum. Prestegaarden er imidlertid neppe saa ødelagt, at den ikke vil kunne bringes i sin oprindelige Stikfælle. Helgelands Befolkning kan neppe rejse sin Prest et vakrere Minde, end at restaurere hans Vøllig og lade den gamle Grundlaget for et kulturhistorisk Museum. Ved at erhverve Mstadsbaug Prestegaard og flytte did Ting, som af enkelte Private er famlet, var Helgelands Museum allerede en Virkelighed.

Norsk Financmission, stiftet 1888, har haft sit Sovedstede i Tromsø, men har fra Autsar 1917 fluttet det til Trondhjem. Formand i det nye Sntre er Sogneprest Martin Lufker Soanholm, og Raadformand Sekretær Forfang.

Officeret befægtedes omkommet under Skitur. Narvik, 23. Januar. Skaptein Soelseth, for tiden ved Neutralitetsvagten paa Bjernøfjeld, befægtedes omkommet under en Skitur. Han gik i forrige Uge til Salangsdalen, hvortra han drog hjemover Lørsdag. Senere har han ikke været seet. Votræfker saavel fra venst Side som fra norsk Side er udfønt for at lede efter ham.

Skaptein Soelseth er født i 1889 og er Officer fra 1913. Han gik i 1915 nummereret i fte Divisions Infanteri, udnævntes til Skaptein og beordredes som chef for 8te Kompani af Saalagalands N. N. No. 15.

Stitraas Gjenreising. Professor Meyer skuffede forleden i Trondhjem et Fordrag om Obe Bjelkes Borg med en barm Appel til Staten Trondhjems og Erlandets Kommuner om at gde Eterne den nødvendige Støtte til Borgens Gjenreising. Der er saa meget at redde efter Grunden, at man umulig kan lade det, som er igjen, forfalde, og det vil blive Tilfælde, om Vorgen ikke kommer under Tag og gjenreises. At tælle over Ruinerne lod sig ikke gjøre paa anden Maade end provisorisk. Eller blev det usforholdsmæssig dyrt. Jnden Hoffen maatte Vorgen være under Tag igjen, og han haabede at det vilde ske.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4270. 312 So. 17th St., Tacoma, Wash. Bladet koster

For Aarst... \$ 75 For Aarst til Canada eller Norge L.00 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash. Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive haade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold. Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de Indsendte Betaling maa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsendes sig Fell, som ogsaa kan haa, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjalp os ogsaa med dette.

Alle Penge, som sendes til Herald, bør sendes adresseret: Pacific Herald, Parkland, Wash.

Send ikke Penge til Redaktøren, sa det volder Bryderi.

Besere af "Herald" bør handle med dem, som avorterer i "Herald."

Gladelig Paastofelt tilsendes alle "Herald's" Lædere i den Opstandnes Navn!

"Han er sandelig opstanden." Saa led det fra Mund til Mund hvi Paastemorgen. Han er sandelig opstanden. Store Gud. Det behøver den stærke Seier, som nogeninde er vundet paa denne Jord.

Dørvundet er nu Død og Døvel. Juleden er vor Frelse. Nu lader det fra den Lyttandne Jesus: Jeg lever og I skal leve.

O, Gud give vi alle i sand Tro maatte sige: Min Herre og min Gud!

Brudløver.

Lørdag den 24de Mars blev Mr. Ole Bog og Miss Esther Pearson

viet i Christi Tonnings Hjem paa McKinley Hill. Lørdag den 31te Mars blev Miss Freda Olson og Dan E. Mannes ogleviet i Mr. og Mrs. John Solens Hjem, 1612 So. 2 Street. Pastor C. J. Ordal forrettede ved begge disse Vieser. "Herald" lovsælger de nygifte.

Tirsdag 31. Mars, 1917.

Dr. Redaktør!

Intermountain Konferens holdt sit Møde som bekvemthedsagt i Spokane fra den 13de til den 15de ds. Foruden konferensens Medlemmer var ogsaa Pastor Bergesen og Formand Foss, begge fra Seattle, med os. Den forenede Kirkes Præster i Spokane Stræget var ogsaa med paa en Del af Tiden. Pastor Fosmark var forhindret fra at være paa Pladserne mere end en Dag. Med saa Mængder udsortes det hele Program.

Aftenmøderne var godt besøgt, ifær det sidste, da Menighedens Sangkor under Præsidents Ledelse gav en Koncert og Pastor Bergesen holdt et Foredrag paa Engelsk over Temaet: "The Larger Vision of the Lutheran Church." Koncerten var vellykket og Foredraget indeholdt baade mange Vittigheder og vigtige Sandheder.

En af de Ting, som det gjorde godt at se, var, at foruden Præsterne saa mange af Menigheden deltog i Radværden under Radværdsudtjenesten.

Stvindesforeningen havde sit Møde den ene Eftermiddag under konferensen og tre af Præsterne holdt korte Taler. Og saa efter Koncerten fereredes Korfejsninger.

Menigheden med sit forenede Arbejde virker meget iortig. Besøgt ved Gudstjenesterne ogsaa og Menighedens Præst, Pastor Gaavil, som har virket her kun en kort Tid, synes at være vel inde i Forholdene og arbejder godt sammen med Menigheden.

Foruden andre Gæster havde vi en Del af Tiden vor gamle Ven, Johnsen fra N. F. Co. og Mr. Beland, den norske Vicekonsul, fra Coeur d'Alene med os.

Vore Møder var som vanlig bogagtige, opbyggelige og lærerige.

Fra vore Besøkk, som førerede saa godt for os samt alle andre fæ-

re Venner i Spokane skiltes vi med Beleggen af, at vi ikke kunde gjøre nok for dem igen for alt det gode, som vi nød blandt dem. Pastor Sellsen lakkede Menighed og Præst ier alt godt paa Konferensen paa egne og Menighedens Vegne. Den sidste udtale, at baade han og Menigheden havde set fremad til disse Møder med store Forventninger og var ikke bleven skuffede.

J. Blakkon, Sekretær.

Til Præsterne.

Alle Præster paa Puget Sound og Omegn som er interesseret i engelsk Arbejde i Kirken, bedes om at møde i Seattle, Wash., den 16de April kl. 2:30 i Pastor S. H. Stubbs Kirke. Dette Møde vil dreje sig om Maaleet om, hvad der kan og bør gøres for at det engelske Arbejde kan drives med Kraft. Præster af den forenede Kirke bedes om at være med.

Stor Reformationsfest i Portland.

Søndag den 25de Mars holdtes stor Reformationsfest i Portland, Ore., af tyske, svenske og norske Lutheranere. Festen holdtes i det pragtfulde og store Auditorium i Lincoln High School. Der var Møder paa Eftermiddag og om Aftenen. Begge Møder var godt besøgte, ca. 1-500 Hørrøstere.

Paa Eftermiddag var Pastor O. J. Ordal fra Tacoma en af Talerne. Pastor P. Dengel fra Seattle den anden. Om Aftenen sang et blandt stor paa over 200 Stemmer. Pastor Brinkmann holdt Tale. Det gæraader Lutheranerne i Portland til Hære. Det var en pragtfuld Fest.

Intermountain Specialkonferens

mødte i Spokane, Wash., Post. O. J. Gaavils Misd. 13de-15de ds. Følgende Præster var tilstede: J. Blakkon, C. E. Sellsen, C. M. Fosmark, Form. L. E. Foss, B. C. Bergesen og O. L. Gaavil. Paa Indbydelse var ogsaa følgende forenede Kirkes Præster tilstede: L. E. Ove, A. M. Skinnos, S. Parfeth, E. Nelson og Prof. H. O. Møllend. Mødet aabnedes med en Pastoralforsamling af Form. L. E. Foss over 1 Tim. 4. 16.

Behandlet blev bl. a. følgende Emner: "The Influence of Lutherism in America," Referent Post. O. Sellsen; "Luthens Stilling i Nordvesten," Referent Post. J. Blakkon; "Missionsarbejde," Referent Pastor S. H. Stubbs; "The Graded Sunday School Series," Referent Pastor O. E. Sellsen; "Ante Whom is a Pastor Amenable" Referent Post. O. L. Gaavil.

Over aften møde med Menigheden. Tirsdag Aften Gudstjeneste med Aftengang. Skrifteale Post. B. C. Bergesen, og Prædiken af Form. L. E. Foss.

Onsdag Aften taler af O. E. Sellsen, B. C. Bergesen og O. L. Gaavil.

Lørdag Aften koncert ved Kirkeforet og Foredrag ved Post. B. C. Bergesen over Temaet "The Future Mission of the Lutheran Church."

Mødet var overmaade vellykket. Næst sidste Aftenmøderne med Menigheden sig at være vakkende og opmuntrende og vil længe mindes med Glæde.

Pastor Bergesen holdt Foredrag ogsaa ved Spokane College samt i Moscow og Coeur d'Alene. Hans Nærdighed som Foredragsholder viste Begeistring som sædvanlig. O. L. S.

Aredomsde.

Nordre Pacific Kredts av den forenede Kirke afholder sit Baaringsde i Binland Menighed, Pastor J. Torvald Korhonen, Poulsbo, Wa., fra Fredag Eftm. den 4de til og med Søndag den 6te Mai d. N. Samtaleemne: Galais 55. 1-7. Ledende Pastor Odd Gornitzka. Kabinetsværelsen ved Pastor A. S. Thorsen. Kirkeindvielse samtida.

Olaf Holten, Sekr.

Miss Laura Grifson Af

henslov stille og rolig i Troen paa sin Frelser Lørdag den 24de Mars dette Aar og hendes afdøde Levningsbrøder til hvile i Parkland Menigheds Gravlund Tirsdag den 27de.

De sidste 24 Aar har hendes Sjæl været hos hendes Søsterhæder, Mrs. A. A. Gaard, som ogsaa omhyggelig plejede hende til det sidste. Hendes Sjæl varde i flere Maaned, men den var saa lenselig, at hun ikke syntes, at hun havde nogen Smerte. Hun nødte hui nogle Gange, at hun fælte Trof for Prøft.

I dobbelt Denkende var hun i Sandhed en af de saa stille i Landet. Hendes Udlandighedsdage blev sig til 60 Aar, 3 Maaned og 21 Dage. Hun blev født i Story Co., Iowa, 1856 af Forældrene Rasmus Grifson Af og Mette, født Hill. Alle disse Aar har hun tilbragt i stille Tilbagetrukkethed blandt sine nærmeste Slægtninge i Iowa og her i Staten Washington.

Store Gæder var hun ikke af Naturen udrustet med, fællede heller ikke mange Strav til Livet, men var i al sin Stillehed tilfreds med alt. Der havde ikke mødt hende nogen store Forandringer i Livet siden hendes Forældres Død, hverken af Sorg eller Glæde.

Hendes mange Besjendte og Venner i Story Co. vil vide at fortælle om, at hendes Forældre som til sin Tid af Iowa blandt de første Sætlere og at deres glæstrie Gus i lang Tid var et Samfund for mange Immigranter baade fra Esthon, Ill., og fra Norge.

Stille, ifjen og opmuntrende var ogsaa hendes Beredelse til Døden. Hendes naturlige Indfæltethed fandtes i Gæstningen at gjære det noget vanskeligt for hende at meddele sine Tanker baade om Synden hos hende og om Guds Naade i Kristus for hende. Men efter som Tiden færed, vofste hun i Erkjendelse af sin Uværdighed for Gud og i Afægnelse af Guds Naade. Hendes Tanker og Ord herom blev klarere og bestemte efter som hendes Afædsstund nærmede sig.

Ofte udtalte hun dette Sul: Min Gud, giv dog for Kristi Mod, min sidste Afæds Time god. Fred med hendes Sæl!

O. S.

Fra vort Kirkefelt

Tacoma, Wash.

Vor Frelseres Korst Lutheriske Kirke, 303 J og 17de Gade, D. J. Ordal, Præst.

Paastofdag bliver der Gæmese paa Korst kl. 11. Der vil blive Sang af vore Soløstler, af vort Kirkekor. Vi har aldrig før haft saa god Kirkeemst, som vi har nu. Gud give, at mange maa glæde sig i Paastens glade Budskab.

Der bliver engelsk Gudstjeneste Paastofdag kl. 10 Form. Der er Trang til dette, da saa mange af Ungdommen ikke forstaa Korst. Tilstand de unge og andre, som ikke forstaa Korst at tage Del i denne Paastegudstjeneste. Dele Søndagsskolen vil ogsaa tage Del i denne. Korst og Soløstler vil længe ogsaa ved denne.

Langfredag er der fælles Gudstjeneste i Bethlehems Kirke paa East Garrison.

Stor Fest. Raadsforeningen har alle holdt Møder i Fastetiden. Der har nu foranstaltet en stor Fest som skal holdes Onsdag den 18de April kl. 8 om Aftenen i Vor Frelseres Kirkes Parlor, 303 J og 17de Gade. Pastor S. H. Stub fra Seattle skal holde Tale ved Festen. Man vil ved denne Fest tjene Penge saa man kan faa sjøbt en Del Stole, som vi trænger. Medlemmerne vil derfor saa saa mange Kurser som muligt og sælge disse. Der vil blive sørget for gode Program. Man vender stor Tilslutning og alle er indbudt.

2yd Tacoma.

Paastofdag er det Gudstjeneste i den første Korst Lutheriske Kirke, Warner og 62 St. Kl. 11. C. Gaavil, Pastor.

3yd Tacoma.

Paastofdag er det Gudstjeneste i den første Korst Lutheriske Kirke, Warner og 62 St. Kl. 11. C. Gaavil, Pastor.

4yd Tacoma.

Paastofdag er det Gudstjeneste i Immanuel's Kirke No. 14th og Stephens St. Kl. 3:30 Eftm.

Onsdag den 11 mæder Kvindeforeningen hos Mrs. Joerlon. 4815 No. 10th St. Mrs. Berg er Vertinde. Stor Forjamling ankes.

5yd Tacoma.

Past. S. H. Stub, Seattle, holdt Foredrag om Missionsarbejde ved Ungdomsforeningens sidste Møde. Martin Gunderion er kommet hjem efter et flere Ugers Ophold ved et Hospital i Seattle.

Mr. og Mrs. Chr. Ortad fra Kimmelbaha County, So. Dak., har været paa Besøg hos Venner her og i Mt. Vernon. De kom hertil efter et længere Ophold i California.

Søndagskollens Barn længer to Sange ved Gudstjenesten Paastofdag.

Fra nu af og indtil Høsten vil der igen blive holdt regelmæssige Gudstjenester i det amerikanske Sprog anden hver Søndag Aften.

Ved de sidste Møder har Kvindeforeningen optaget flere nye Medlemmer.

6yd Tacoma.

Ved et udsig afholdt Menighedsmede blev det bestemt indtil videre at hælde anden hver Gudstjeneste i det amerikanske Sprog.

C. H. Grotheim, Øyens nye Begrævelsesbestyrer, er bleven optagen som Medlem af Menigheden.

Ungdomsforeningen har bestemt ved Siden af de regelmæssige Sammenkomster anden hver Lørdag Aften at have et opbyggeligt Møde hver Søndag Aften. Møderne holdes fra kl. 8 til 9. Man fandt nemlig at Ugensmøderne gav for liden Tid til Behandling af religiøse Emner. Vi vender megen Besjævnelse af disse Sammenkomster for de unge og hele Menigheden. Det bør tilføjes, at først var det bestemt at hælde disse Møder anden hver Søndag Aften, men efterat man fik Smag paa dem, saa fælte man Trang til at komme sammen hver Uge. "Luther League Topics" benyttedes saa vidt de lader sig beselge for vort Brug som Ledetråd.

Vor Beholdning af SKO for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser. Samuelson & Berg 1110 South K St.

EASTMAN KODAKS OG FILMS. Prescriptions for Specialitet. Economy Drug Co. Main 251. HJ. af 11th og K

Ben Olsen Co. Plumbing and Heating. Main 392-A 2392 1130 Commerce Street Tacoma Wash.

Dylog fra Luther Publ. Hous. Steamship Agency. Biletter paa alle første Klases Linier. J. F. Visell Co. 1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

MOHR Har alle Slags FARM REDSKABER. HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Spørgsmaalet er: "Betaler det sig at læse Avortissementer?" Mor Olsen betaler 10c pr Pund for choice Italian Prunes, og Mor Hansen betaler 12 1/2c. Paa 10 Pund sparer Mor Olsen 25c. Mor Olsen betaler 10c for en Pakke Seeded Raisins, 10c for 4 Stykker Sæbe, 10c for Ideal Vanilla og Lemon Extracts, hvilket er 2 1/2c billigere end Mor Hansen. Det er en Besparelse af \$2.50 paa hver \$10. Mor Olsen betaler 3c for en Kop Kaffe med Fløde, Mor Hansen betaler 5c. Mor Olsen læser Paulsons Avortissement og gaar selv til 1136-1138 Broadway, eller telefonerer til dem, Main 232.

Et nyt Kompani i Tacoma, som udelukkende sælger Tapeter.

Mr. J. Shaw, som i mange Aar drev Shaw Department Store i Buckley, N. J. De Cassia og C. H. Fleming, begge to Experts i Tapetfaget; de var tidligere med Tapetfirmaet Uhl Bros. i San Francisco, har begyndt Wholesale og Retailforretning under Navnet Shaw Wallpaper Co. Deres Varelager og Butik er i Shaws egen Bygning, 1015 N. Street, hvor de har et daffert Værelse, hvor Prøver fremvises. De har færet sig Salget for en af de største Tapetfabriker i Landet, og de vil have to Salgssteder: den ene i Tacoma og den anden i Nordvesten. Mr. J. Shaw eller flere Gæste i Tacoma; han ser at Tacoma netop er Stedet, hvor en større Wholesale and Retail Forretning, som denne, falder et længe fælt Savn. Da de udelukkende sælger Tapeter er det selvfølgelig at de vil vise et sjældent stort Udvalg.

Kirkelige Nyheder Prof. Aant Gierst, Vistvorer for Park Region Luther College, har antaget Stald til Luther College som Lærer i Historie og Korst. Prof. Ordal, Vistvorer for Lutheran Normal School i Sioux Falls, S. D., har resigneret fra denne Stilling og vil fratræde den 1ste Aug. Selskabsfejning har besøgt ham til at tage dette Skridt.

Sparebanken hjælper dig Til at samle sammen En Sum for Investments.

En Sparebank Kontos Magt og Indflydelse er enorm og det Gode den kan gjøre i Kommunen, ved at opbygge, kan ikke overvurderes. Ingen ærlig Mand kan tjene Penge uden at have Penge til at tjene Penge med. Vænen at spare var Frosen hvorfra enhver Formue i Amerika vokset. Brng en Sparebank, til det Brug, den er bygget for — at hjælpe at opnaa et Overskud, DOLLAR PAA DOLLAR. Spar og Frøst vil vokse uden Risiki, medens Du arbejder og sover. Officielt betaler den Dig tre Procent. Uofficielt betaler den Dig mere. Den udvider Din Selvrespekt 100 Procent. Den udvider Din Kredit, naar det trænges 50 Procent. Den sparer fra 8 til 20 Procent, om Du betaler kontant naar Du kjober Land, Huse, Møbler, Bøger, Kler, Piano og tusinder af andre Ting man kjober. Hvad beder Banken Dig om? Kun dette: Som ikke bort Dine Penge, brænd ikke op Din Tid, Arbejde og fna tilbage kun unyttige Beklagelser. At Du glemmer Fortiden og begynder at spare IDAG. Den beder Dig om at have nok mod til at begynde en Sparerkonto, stadig at lægge til din Konto saa smaa Summer at Du knapt savner dem. Er det værd Umagen? Er Fred, Velvære, Selvrespekt, Lykke og Hvile værd noget? Du maa ha Penge eller Du kan ikke have disse Gøder. Den hvidskaldede Ørn kan nok være en vanskelig gammel Fugl at fange, men dens Billode paa Bagsiden af en Dollar, gjør den til Legal Tender. Legal Tender, som staar bag Din Check, er Ideen. Dette er Ideen bag en Sparekonto

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK TACOMA

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
 Efttagene Hvilke Aftale
 Tel. Main 7683, Madisona 1003
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Gren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1—5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
 Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
 LÆGE OG KIRURG
 220 Scandinavian-Am. Bank Bldg
 Kontortid: 11—12 Form., 2—4 Em.
 og 7—8 aften. Søndage 12—1.

Dr. A. G. Morton
 Norsk tandlæge
 Good dentistry at modern prices.
 Plate work and extracting
 speciallist.
 801 Fidelity Bldg. Tacoma

Lien's Pharmacy
 Skandinavisk Apothek.
 Ole B. Liea. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig

S. T. Larsens Pharmacy
 1105 So. K St
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 304 Tacoma, Wn.

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

P. OSCAR STORLIE
 Begravelsesentreprenør og autoriseret
 saret Balsamerer.
 DET ENESTE NORSE
 Begravelsesbyrå i
 TACOMA
 Alt henbørende til Begravelser, Klæde,
 Lignvogn, og Betjening indbetalt,
 fra \$40.00 op.
 Tel. Main 1122.
 5034 Union Avenue, So. Tacoma

Anthony M. Arntson
 NORSE ADVOKAT
 514-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 NORSE ADVOKAT
 561-3 Lyen Bygningen
 Tværs overfor det nye Courthouse
 3rd & James Seattle, Wash.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

Bibler og kristelige Bøger haves
 paa Lager til billige Priser. Post
 ordre fyldes prompt.
J. F. VISELL CO.

DET ER LET AT TILFREDSSTILLE ALLE.

 Server vor "Brick Ice Cream"
 Tag hjem en "bræk" for din
 neder. Phone Main 7919 for
 Priser i større Kvantaer, for
 Skoler eller "socials."
Olympic Ice Cream
 "THE PURE FOOD CREAM"

Past. D. J. Storms, Philip, S.
 D., har antaget Stald til Betyrret
 for Gamlehuset i Glenwood,
 Minn. Past. A. J. Lee, Sjællens
 nuværende Pastor, har resigneret
 og ogle at træde i de f. f. f.
 Decorah Choral Union gav en
 meget vellykket koncert Onsdag den
 21de Mars under Prof. Sverdrups
 Ledelse. Den udmærkede Udøvelse
 af Dandens Oratorium "The Sea-
 sons" er et lig luttrende Værdi
 hvad der ogsaa i en liden By som
 Decorah kan gjøres ved ibærdig
 Arbejde og Interesse for Musik.

I "The Lutheran" for 15de Mars
 findes en rofende Anmeldelse af
 Past. Peterens og Melius Christi-
 ansens Kantate, som kaldes "The
 First New Reformation Cantata."
 Ved Kirkefællesskabet i Tacoma
 kommer naturligvis ogsaa de tre Sam-
 fundes Ungdomsforbund til at for-
 enes. Mand der repræsenterer de
 respektive Forbund og Represen-
 tanter for Kirkefællesskabet har
 nylig haft Møde i Minneapolis for at
 forberede Sagen. Under Mars-
 derne kommer de tre Ungdomsfor-
 bund til først at have sine Sær-
 møder (antagelig torsdag 7de Juni) og
 derefter et fjerdt Fællesskabsmøde (anta-
 gelig Mandag Eftermiddag) for at
 konstituere det nye Ungdomsfor-
 bund.—Kirketidende.

I de af Pastor S. P. S. Hoale i
 Saskatchewan, Canada, betjente Men-
 nigheder er der i det forangaaende Mar-
 blevet bygget tre Kirker, nemlig i
 Birch Hills, St. Olaf og Skandahat
 Menigheder.

At den til den foretaende
 Forening har den Forenede Kirkes
 Menighed i Dief River Falls, Min-
 nesota, Past. D. J. Storms, besluttet
 at udsette paatækt Opførelse af
 ny Kirkebygning.

Fra Staterne
 Skriftelig Konferens ved Wis-
 consin Universitet. Konferensen blev
 holdt Dagene 22de til 25de Februar.
 Men forud for selve Konferensen af-
 forberedende Særindlæg for Studen-
 ter af de forskellige Krosbetjendelse.
 Saaledes blev der i St. Johns
 Evangelisk Lutherske Kirke holdt
 Møder under Ledelse af Prof. Dr.
 W. S. L. Dau (Missouriforbunden)
 og Prof. Dr. Andreen (Augustanafor-
 bunden).

Selve Konferensen lignede at have
 bestaaet af en Række Foredrag af Dr.
 John R. Mott og 20 Medarbejdere
 (heriblandt de iet nævnte Dr. Dau
 og Dr. Andreen), som talte til for-
 skjellige "Grupper" Der blev
 ogsaa givet Anledning til personlig
 Samtale, forat den enkelte kunde
 faa Raad og Hjælp.

Det forberedende Arbejde for
 Konferensen blev gjort af to store
 komiteer, henholdsvis af Unge
 Mandes kristelige Forening og Unge
 Kvinders kristelige Forening.

Dr. Motts Arbejde for Missionen
 og blandt Studenterne er vel kendt,
 og at meget Gode er blevet adrettet
 ogsaa ved den kristelige Konferens
 ved Wisconsin Statsuniversitetet for
 de bel gaa ud fra. Men har vore
 lutherske Prædike, som deltog i Konfe-
 rensen, været fortjente nok, saa de
 har undgaaet, hvad der med rette ma-
 demmes som utilbørlig Unionisme?

Det er nu 260 Aar, siden den første
 Lutherske forsamling blev holdt i New
 York.

Lidt fra Norge
 Det værste Veir i Finnmarken siden
 1882. Sammenfaldet 17. Februar. —
 Der er nu indslæbet udeligere Be-
 retning om den Skade som blev for-
 voldt ved den sidste Storm. I
 Bergstjørd er fire Høster og en stor
 Jagt drevet vand. Sandebotten 1
 Høste og i Vinna en Motorfæm-
 ring. I Skjerveens løsnede Stormen
 og Snefald, som tog paa Sjøen
 en Smedie, et Tranbrænderi og en
 Del Gjællbrug. To Mand fulgte
 med, men blev bjerget. En Jagt
 herfra paa Tur afstøvet, slæbt af en
 Motorfæm, jages. Lensmanden i
 Hammerfjeld og Kvallund anslaaer
 Stormskaden i sit Distrikt til en 50
 Tusen Kroner. Sandsynligvis er
 det mere, da der er flere Stæder
 hvorfra endnu ingen Efterretning
 er modtaget. Staden paa Savnen

her anløses til 50 Tusen Kroner.
 Der ogsaa meldes, at to Mand er
 forsluffet. Det er det værste Veir
 som har været i Finnmarken siden
 1882. Veiret er nu forholds-
 vis bra, men faldt.

**10,000 Kroner til Hjælp af Syd-
 drektskald.** 23. Januar. Dre-
 ktskaldets Værdi har toften en-
 nemlig bemandedet Formandslaget
 til at anvende 10,000 Kroner til
 Hjælp af den Syd, som Skulden har
 bevirket blandt Svæns Befolkning.
 Vælsbet vil blive stillet til Provi-
 teringens Disposition og an-
 vendt efter samme Principer som
 Statens Brændselsbidrag. Der vil
 dog blive draget Omkost for, at kun
 de, som lider virkelig Nød uden et
 nære fattigunderskud, faar nogen
 Del i Bevillingningen.

Vandhørelse
 I en Brævditen udtalte den be-
 kendte Prest Ludvig Sævi i Ser-
 mansburg sig en Gang mod Slut-
 ningen af sit Vædselsbrev:
 "Vi skal bede, og vi skal være
 visse paa Vandhørelse, bede om det
 glemte, bede om det stærke, thi
 for Guds Raad er intet for stort,
 bede om det mindste, thi for Guds
 Kjærlighed er intet for ringe. Den
 saaledes falder man din Tale med
 Gud; Vandhørelse, saaledes beder
 hans Svær, og dette udelstør iffe.
 Men nu siger du maasse til mig,
 "er dette ogsaa virkelig sandt?" —
 Er du ikke selv et levende Vidnes-
 byrd derimod? Du opfordrer os til
 at bede, men saa vil du da vel først
 lase din Opfordring og selv bede!
 Men se nu engang. Du har Gigt
 og Batteriet. Naar du beder, saa
 vil du da vel bede Gud at at tage
 Sogdommen fra dig; men han hører
 dig jo iffe. Thi det bliver jo værre
 med dig, ittedetfor bedre."

Saaledes spørter du maasse i dit
 Sjerte og tager Anstid af mit Ord
 om din Syn om Guds Vandhørelse.
 Nu, for at du iffe saaledes skal tage
 Anstid, saa vil jeg lige dig, hvort-
 des det forholder sig hermed. Jeg
 har aldrig bedt om, at Herren skal
 befri mig fra Gigt og Batteriet, han
 kan altsaa iffe bære en Van, som
 jeg iffe har fremboaret for ham.
 Men hvorfor beder du ham da
 iffe om dette, da du dog siger, at det
 stærke for det mindste kan vi bede
 ham om, ja, ogsaa alt jordt?

Nu, jeg har jo god Grund dertil.
 Jeg har nemlig i mine hvide Dage
 af Rahnen formunnet et andet,
 ugadeligt Sjerte i mig, som er saa
 tilsvielig til Soumad og Selvdødsfæle
 og derfor trænger jeg haardt til
 Næmghæ, Sygdom, Svagbed og lig-
 nende Svæbelsag til Lugt, og jeg vil
 derfor iffe ved min Van hindre Gud
 i dette hans Kjærlighedsfærl mod
 mig.

Hvad jeg derimod ellers har bedet
 Herren om, det har han givet mig.
 Jeg har om Søndagen bedt ham om
 at han dog vilde fære mig op i Kir-
 ken og giøre mig stærk, og jeg kunde
 rogte mit Skald og se, han har gjort
 det. Jeg har bedt ham om det samme
 idag, og han ogsaa idag behøstet
 mig. Jeg har saaledes erfarat, at
 Herren holder sit Ord: "Mit, hvad
 I begjærer i Bønner, tror, at I skal
 faa det, saa I skal det bederfæres
 Eder." Mark. (11, 24).
 "Søndagsbl."

and most maddening storm they
 have had since 1913 when a num-
 ber of houses on the beach were
 smashed by the waves and moved
 many yards on shore. The U. S.
 coast guard was again keeping
 watch fearing the same results.
 The people situated on the beach
 moved their furniture across the
 street taking no chances. It was
 exciting. Nothing serious hap-
 pened, however. I remember one
 evening, about midnight. I went
 down to the beach to "inspect
 the situation." It was high tide.
 The mighty five, six feet high
 billows came tumbling in close
 succession, wild and fierce and
 forced themselves many feet on
 shore pushing everything before
 them. They were forced in be-
 tween houses, dashed against the
 protecting plank-wall, sending
 the roaring water ten, twelve
 feet high. Then they rolled
 slowly back only to give room
 for others more wild, more ter-
 rible and more unsympathetic.
 What an enormous power! Up to
 a mile from shore the sea was
 covered with a white sheet of
 foam.

At this time of the year people
 leave Nome to go "outside," but
 the heavy storm kept us all in,
 filling the stores, streets, saloons
 and restaurants with idle people.
 But for a stranger, however,
 there is always much to see even
 in a city like Nome.

In Seattle I was told as soon as
 I came to Nome to "find Mr. Lomen."
 He should be "one of our
 own" and "interested in the mis-
 sion." I found him in the office
 and after having introduced my-
 self sat down and had a very
 cozy talk with him. Mr. Lomen
 is one of the best known lawyers
 in town. He told me he was born
 in Decorah and had attended Luth-
 er College for several years.
 He had lived in Nome since 1900.
 He was a well educated and in-
 teresting man to talk with. About
 the mission he could give me sat-
 isfactory answers and in return I
 could tell him much news from
 our church activities in the Pa-
 cific district, in which he seemed
 very much interested. He loved
 to talk about his old teachers at
 Decorah and asked frequently
 about the "foreningssak." The
 same evening I was invited to his
 home for supper. There he com-
 plained that I "had nearly bro-
 ken his jaws today making him
 speak Norwegian." He spoke
 several Norwegian dialects yet
 he had never seen Norway. Mr.
 Lomen has five sons and one
 daughter, all educated and so-
 ciable youths. The oldest boy is
 married and the others have each
 their store. One has a clothing
 store, another a studio, and a
 third has a very well equipped
 drug store, a fourth is working
 in the court house. I found a
 special friend in Mrs. Lomen be-
 ing that she is from Christiania
 and spoke my dialect.

From Mr. Lomen I found out
 that our reindeer were sold. He
 had bought them and has now
 about 5,000 of them. At the pres-
 ent time there are approximately
 fifty herds within the confines of
 Seward Peninsula, representing
 a total of nearly sixty thousand
 heads. The number is increas-
 ing rapidly.

Through Mr. Lomen I was also
 made acquainted with Mr. Linde-
 berg, the Norwegian gold mine
 owner of Nome. One day he
 took me out in his "Overland"
 to one of the gold mines. He was
 doing hydraulic mining there. In
 general the method consists of
 tearing down the gravel with wa-
 ter under heavy pressure from
 the high-lying ditches by means
 of huge nozzles after which the
 same means are used to wash the
 mineral-bearing gravels to the
 throat or opening in the lower
 end of the elevator where they
 are forced upward to the sluices
 which separate the gold and dis-

retreat. It was the swiftest

(Forts. Side 4.)

PRA TELLER, ALASKA.
 Theo. Gulhaugen.
 (Forts. fra forr. Nr.)

On every side are evidences of
 prosperity and in general aspects
 the city compares very favorably
 with towns of equal population
 in any part of the United States.
 The business houses are large
 and up to date in appearance
 while the stocks carried compare
 very favorably, both in size and
 quality, with those cities of the
 United States possessing a popu-
 lation of one hundred thousand
 or more. During the open or
 summer season the numerous ac-
 tivities of the territory find re-
 flection in vast acceleration of
 business and the city is a scene
 of bustling activity. During the
 winter months, when the rolling
 reaches of Bering sea are cover-
 ed deep with a mantle of ice and
 snow extending many miles from
 shore, communication with the
 outside world practically ceases
 save what is furnished through
 the medium of the telegraph sys-
 tem and the mails. The business
 and industrial life of the com-
 munity goes on, however, al-
 though on a greatly diminished
 volume. Winter mining opera-
 tions are conducted on an exten-
 sive scale and furnishes a con-
 tinual impetus to the business of
 the community. The winter pop-
 ulation of the city averages
 twenty-three to twenty-five hun-
 dred, which number is increased
 to nearly four thousand at the
 commencement of the open sea-
 son by arrivals from the outside
 world.

While to the uninitiated the
 strange isolation attending the
 almost complete cutting off of
 physical communication with the
 world might seem a most repel-
 lant feature of life in this region,
 it is by no means so considered
 by the people of Nome. The win-
 ters eason is the play time in this
 part of Alaska. Business cares
 and worries are more or less sus-
 pended and the inhabitants give
 themselves up to social festivities
 and friendly intercourse. Balls
 and entertainments are held at
 frequent intervals and outdoor
 sports are greatly indulged. In
 a general sense Nome is just as
 busy in winter as in the summer
 season although the activities
 are of a different nature. Life
 is neither dull nor monotonous
 and the people, generally, wel-
 come the coming of winter as a
 period of rest from the more
 strenuous labors of life.

Although lying far distant
 from the great centers of civili-
 zation and existing under con-
 ditions which might be considered
 most severe, Nome is in every
 way a thoroughly American city
 and is as far from the ordinary
 conception of the frontier town
 as can well be imagined. It would
 be difficult to find a more law-
 abiding and industrious commu-
 nity.

So far the editor of the "Nug-
 get."

The very first thing to do
 when we came ashore was to find
 out how soon we could get fur-
 ther. They told us that prob-
 ably we could continue tomor-
 row. But no. Towards evening
 a swift storm arose which con-
 tinued off and on for almost two
 weeks. The ships which had an-
 chored on the roadstead had to
 move again behind the island
 and there they laid idle during
 this time watched closely by us
 from shore. Several times they
 ventured to come closer, but
 afraid of the billows had again
 to retreat. It was the swiftest

Program ved Fugot Soud Choral
 Union i Vellingham 29, 30. Juni
 og 1. Juli:
 I "Jubilate":
 "Jeg ved at min Gjenløser lever"
 "Incline Thine Ear"
 "The Heavens Are Telling"
 "Jeg opløfter mine Øine til Bjer-
 gene"
 "Kirken den er et gammelt Hus"
 "Af Høiheden oprunden er"
 "Da Herrens Zions Fanger"
 "Slutningskor"
 I "Laus Deo":

and most maddening storm they
 have had since 1913 when a num-
 ber of houses on the beach were
 smashed by the waves and moved
 many yards on shore. The U. S.
 coast guard was again keeping
 watch fearing the same results.
 The people situated on the beach
 moved their furniture across the
 street taking no chances. It was
 exciting. Nothing serious hap-
 pened, however. I remember one
 evening, about midnight. I went
 down to the beach to "inspect
 the situation." It was high tide.
 The mighty five, six feet high
 billows came tumbling in close
 succession, wild and fierce and
 forced themselves many feet on
 shore pushing everything before
 them. They were forced in be-
 tween houses, dashed against the
 protecting plank-wall, sending
 the roaring water ten, twelve
 feet high. Then they rolled
 slowly back only to give room
 for others more wild, more ter-
 rible and more unsympathetic.
 What an enormous power! Up to
 a mile from shore the sea was
 covered with a white sheet of
 foam.

At this time of the year people
 leave Nome to go "outside," but
 the heavy storm kept us all in,
 filling the stores, streets, saloons
 and restaurants with idle people.
 But for a stranger, however,
 there is always much to see even
 in a city like Nome.

**It Raises
 The Dough**

 For the Modest
 Price of 25c lb. can.
 Sold by Grocers.
 Crescent Manufacturing Co.
 Seattle, Wash.

FOR SALE.
 Fine Washington farm of 171
 acres, free range, springs, 1 1/2
 million saw timber; fine hay pro-
 position. Write A. J. Olsen, E.
 211 Sprague Ave., Spokane, Wn.,
 for complete information. Home-
 stead adjoining.

MONTANA LAND.
 Cheap wheat and stock sec-
 tions in central Montana. They
 run all the way from \$7.50 to \$25
 per acre. For description and
 prices write C. O. Kittelsen, 2097
 Montana Ave., Billings, Mont.

**NORSE
 SLAGTERFORRETNING
 PALACE MARKET
 Ole Jacobsen
 Eier.**
 1554 Broadway Main 423

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.
 Aaberg, O. H. Parkland Wash.
 Baulson, H. E. Silvana, Wash.
 Berg, Jos. H. Oakland, Cal. 873
 32rd st.
 Bergesen, B. E. Seattle, Wash. 1727
 W. 56th st. Phone Ballard 1306.
 Balgum, E. S., Oakland, Cal. 823
 Athens ave. Tel. Oak 4355.
 Lakkan, L. Rockford, Wash. Box 175
 Borge, Olaf, Lawrence, Wash.
 Borup, P. cor. A & Pratt sta., Eureka,
 Cal.
 Brevig, Rev. T. L. Parkland, Wash.
 Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
 Eger, Olaf, Seattle, Wash., 1424 No.
 45th St.
 Evjenth, Rev. R. U., 1524 10th Ave.,
 San Francisco, Cal.
 Foss, L. C., Seattle, Wash., 779 Lake
 View Boulevard.
 Foss, Carl L., San Francisco, Cal.
 261 B acon st.
 Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
 Groensberg, O., San Francisco, Cal.
 37 Collingwood st.
 Hagoes, O., Tacoma, Wash., 4314 N.
 19th st. Phone Proctor 2123.
 Harstad, E., Parkland, Wash. Phone
 Madison 7884-J-3.
 Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
 Hellekson, O. C., No. Yakima, Wash.
 810 N. 2nd st.
 Henriksen, Geo., Portland, Ore. 425
 E. 10th st.
 Hovig, O. L., Spokane, Wash. 310 S.
 Chandler st.
 Johansen, J., Fresno, Cal. 204 J st.
 Lane, Geo. O., Bellingham, Wash.,
 1464 Iron st.
 Mikkelsen, A., Ellensburg, Wash., 706
 No. Anderson st.
 Nelson, J. G., Hemet, Cal.
 Næste, P. — 417 29th St., Astoria,
 Ore.
 Norgaard, C. H., Everett, Wash., 2932
 Lombard ave.
 Ordal, O. J., Tacoma, Wash., 912 So.
 47th st. Tel. Main 2470.
 Pedersen, N., Pasadena, Cal., 1207
 Stevenson ave.
 Preus, O. J. H., Los Angeles, Cal.,
 2619 Paloma ave.
 Rasmussen, L., Burlington, Wash.
 Sandmel, A., Lyman, Wash.
 Stensrud, E. M., San Francisco, Cal.,
 2455 Howard st.
 Stub, H. A., Seattle, Wash., 1215
 Thomas st.
 Thorp, R. O., Marshfield, Ore.
 Thorvildsen, P. T., Petersburg, Alaska
 White, A. O., Silverton, Ore.
 Xavier, N. P., Parkland, Wash.

**LÆRERE VED PACIFIC LUTHERAN
 ACADEMY, PARKLAND, W.N.**
 Phone Madison 106-J-2.
 Alfson, Theodora.
 Bardon, P. J.
 Ellingsen, E. B.
 Hong, N. J., Principal.
 Hong, Inga, Preceptress.
 Larsen, Ludvig
 Stuen, O. J.
 Xavier, Rev. J. U.

BESTYRERE.
 Fatnes, Rev. P. J., Parkland Bar-
 nehem, Parkland, Wash.
 Monsen, B., Josephine Alderdoms-
 hjem, Stanwood, Wash.
KASSERERE.
 Gaard, K. K., Parkland Barnehem,
 Parkland, Wash.
 Leknes, Andrew, Stanwood, Wash.
 Indre Missionen, Pac. Dist.
 Leque, N. P., Bellingham, Wash. 1445
 Moore st. Josephine Alderdoms-
 hjem.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

FROM THE ACADEMY.

Friday night, March 30th, our girls played the Puyallup High School girls at the Cushman Indian School, for the championship of Pierce County. At the end of the contest the score was 16 to 16. The referee then decided that the game should continue five minutes to decide the contest. At the end of the five minutes, however, the score was again a tie, this time 20 to 20. She then decreed that five minutes more should be played. During this time the girls from Puyallup managed to get a few points in the lead. The game has been protested, however, as the referee had no right to demand five minutes of play to break the tie, the rules stating that the side which first makes a basket after the tie is made wins the game. And as our girls made the first basket, the game is really ours.

No matter what the outcome was or will be, our girls deserve the highest praise for their playing this year and for the sportsmanship and good spirit they have shown during the season. We want to congratulate the team and their coach Mrs. Xavier for their splendid work during the year.

All our students at the State University came over Saturday night to see "The Servant in the House." They have their Easter vacation now and most of them will spend the week with us.

F. W. Peterson, who this year graduates from the State University, was with us over Sunday. He took part in the program Saturday night, and also in the Young Peoples meeting Sunday afternoon. Mr. Moses Herber of Tacoma also spent the afternoon with us.

Harold Hong is back again from California Concordia College at Oakland, Cal. He had to quit for a while on account of trouble with his eyes. Next week he expects to go to Ketchikan, Alaska, to work for Mr. Egil Bushman at his fishing establishment there.

Considerable dramatic talent was displayed by our students in the presentation of "The Servant of the House," last Saturday night. Although every one of the participants played their parts well, special credit for the success of the play must be given to Mr. John Lee, who with great skill interpreted the difficult role of Manson, the Butler, the lost brother in disguise.

The events leading up to the play are as follows: In a certain part of England there was once a certain family and in this family there were three brothers. One was very studious and scholarly, the other two were proud of him and worked as laborers to help him get an education. The scholar became a minister, gained a reputation as a speaker and writer, and was married to a very ambitious and attractive woman, the sister of a wealthy and prominent bishop. One of the brothers, was a member of drains; he married also, but his wife died

and the rough hard-working laborer became discouraged, took to drink and degenerated into an outcast. His child was taken into the family of his preacher-brother. The third brother went away to India and was never heard from until the time of this play. Then comes the play showing the return of the lost brother, about fifteen years later. Unknown and unrecognized he enters his brother's house disguised as a butler. While in India he had entered the service of the church and risen to the rank of a bishop. He finds his brother's wife to be a worldly and ambitious woman who is scheming to get rid of her husband's poor and degenerate brother. The minister smitten by his conscience, has decided to help his brother and restore to him the child, Mary, which they had taken away from him after the death of her mother. He is strongly aided in this by Manson, who skillfully proceeds to show the minister's wife how mean and unchristianlike she really is acting. The play ends with complete reconciliation of all. Manson then reveals himself as the lost brother.

Prof. Bardon, with Miss Norma Bardon and Mr. John Lee had charge of the coaching and training in the various parts of the play and deserve to be complimented on the success of the affair. For those who have never tried it, it is hard to realize how much patient care and work it requires both on the part of teachers and students to successfully stage a play, especially one as difficult to interpret as the one just presented.

The scenes and stage settings which the students under the direction of Mr. Haug had spent a good deal of time and work on, were very pleasing and effective and added a good deal to the success of the play.

Two of our students at the state university Mr. Edward Arntsen and Mr. Martin Larsen, have recently been accorded high honors in their respective fields of work. Mr. Arntsen has been elected member of the Phi Beta Kappa, an honor society to which only seniors and juniors of the highest scholarship and moral standards are eligible. Mr. Larsen, who is studying engineering, was elected a member of the Tau Beta Pi, an honorary engineering society to which only students of high scholarship are admitted. We wish to congratulate Mr. Larsen and Mr. Arntsen on the distinction shown them and reflected through them on the school from which they received their training, our own Pacific Lutheran Academy.

FRA TELLER, ALASKA.

(Forts. fra Side 3.)

pose of the waste. In both cases the heavy pressure of the water falling from a great height completes the process. From the spectator's standpoint this is the most interesting of all forms of mining and produces a never-to-be-forgotten impression. The sharp hiss of the waving plumes from the monitors; the vibrant throb of the fallen earth and the dull rumble of the elevators as they toss their burden upward to the rushing sluices all combine to fix the scene indelibly on the memory.

All is done by water. The Pioneer Mining Company, the leading corporation, whose camp I visited, controls a water system comprising nearly one hundred miles of ditches and pipe lines which is being steadily enlarged and lengthened to meet the increasing demands of operation. The principal unit in this system is over forty miles long and carries a volume of water in excess of 8,000 miners' inches. Several sections of this great water channel are cut through many thousand feet of rock and immense syphons are employed to carry the water over various creeks and gulches. These great syphons are among the most interesting features of the ditch systems. Several are of nearly a half mile in length and of a diameter sufficiently wide to permit of a tall man passing through with ease. The largest of these tubes is a link in the P. M. Co's system and is located at Hobson Creek. It is over three thousand feet in length and six feet in diameter. Other syphons employed by this company in connecting the various units with the main waterway are from one to nearly two thousand feet in length and from forty to fifty inches in width.

The next day after I had been there, they "cleaned up" and collected gold amounting to 230,000 dollars only after a few weeks of labor. Another box contained 180,000 dollars in gold dust. A surprise was waiting me in this camp. As I was walking along with Mr. Lundberg we stumbled on a last year Parkland student, Mr. Basse. I don't know who was the most surprised, Mr. Basse or myself. Afterwards we had several P. L. A. reunions all by ourselves in my room at the Golden Gate Hotel. Mr. Basse is related to Mr. Lundberg and comes to Nome to work every summer, but goes back to school when winter comes.

Mr. Lomen directed me also to Mr. Shields, the school superintendent of Nome. His work is to help the Eskimos in all things, to organize schools, of which there are at the present time about 23 in Seward Peninsula, also see to that the Eskimos are not mistreated by the white. In the deep snow and severe cold he travels about 2,000 miles every year. Since he had studied the Eskimos for seven years he gave me some good pointers as to how to treat them.

Several days I attended a trial of four young Eskimo boys who were accused of stealing. The oldest was sent to prison for two years, the others, who were quite young, were sent to the industrial school, where they were to remain till 21 years of age. They were without home and without support. Poor youths, they have their troubles also.

Among others I had the honor of meeting "Father Post." The Catholics have a church, a hospital and two schools, one for their own children and one for the Eskimos. The population in Nome is divided about equally between the former and the Protestants. The latter have a church called the "Federated church" which is a mixture of methodists, episcopals and congregationalists. On question from me concerning the church spirit of the people of Nome Rev. Parson of the "Federated Church" answered that "in the summer time the people are too busy to go to church and in the wintertime too lazy." I visited his church. He seemed to be an able man and a great Bible student.

In this way we roamed about in the narrow, muddy streets of Nome which were filled with filthy Eskimos and howling dogs, getting acquainted and taking

pictures. However, we did not find it such a modern and busy city as the "Nugget" tries to picture it, neither did we find the people so contented and industrious.

We were getting tired of Nome. We wanted to get to the end of our destination. Before we had reached it we would not feel quite at home. It was therefore natural that we were looking and asking always for the expected boats which were to go to Teller. In the summer time there are boats going between Teller, Nome and St. Michaels, which is a city about 20 miles south of Nome. But now no boats came.

Meanwhile the storm ceased a little so that the "Umatilla" and the "Victoria," the latter having just arrived from Seattle, were able to discharge their cargo. They left Nome as soon as they could, carrying with them mail to our dear ones at home. It was kind of sad to see 'Umatilla' lift her anchor early on Sunday morning, leaving us behind.

It worried us that we had to remain in Nome so long. Everything was so expensive. Only to mention a few things. One could hardly get a fairly good meal for less than 75 cents. I wanted my pictures developed. They were twice as much as in Seattle. A Seattle newspaper 15 cents and a local newspaper 25 cents a copy. Magazines 25 cents a copy, etc. But we had to wait. There came no reports concerning the boats. Rumors were heard to the effect that they both had stranded on rocks. These were weak at first and not believed, but when the boat which was sent out to seek for one of them returned giving up all hope they were thought of more seriously. Steps had to be taken. It was necessary to send the mail and the freight as soon as possible. Passengers there were not many of, only we two, since no one goes farther north at this time of the year. But at Teller, York and other places there were people wanting to get down to Nome. The only way they could get out was by boat. Then it was that the winter mail carried, Mr. Larsen, a Norwegian, took a wise and brave step. On the spot he bought an old little fishing schooner, about fifty feet long, and decided to get those people out of Teller the sooner the better.

Here was a chance for us, or at least, for me. I remember so well the morning I went down to look at the boat. It was laying there on the sandy beach so naked and forsaken. I read the name. It was "Bellinda." I thought of "bellum." With this little bit of a boat it certainly would be a war in its trust sense. How is it possible that such a small craft can ride the powerful billows of the Bering sea? And not the least accommodations for passengers. The rooms and deck filled with freight. But here was a chance. I decided to take it, go as it may, but to leave Mrs. Hansen behind in Nome. She could get up to Teller with the first dog team. In a pinch the boat was probably fit for men to travel on but not for women. But Mrs. Hansen was brave. She would not be left behind in Nome. "If God wants us to get there, we will get there safe," she said.

So it happened that we at last got away from Nome. But this part of the journey was the worst of it all. It was a terrible night. The worst night I have lived. And more than that, Mrs. Hansen who is an older person and has traveled much in her life and have had many experiences said that it was a night she never will forget. But more about this part of the journey next time.

Teller Mission.
T. Gulhaugen.

Frø - Farmredskaper - Gjødning - Sprøiter - Pumper og "Spray Material"

POOLE'S

Seed & Implement Co.

1507-1509 Pacific Avenue

Tacoma

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

A Christian School for Young Men and Women

Prepares thoroughly for any College.

Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience.

COURSES:

College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, Music, Practical Architecture, Special Course for Foreigners.

Winter Term opens November 27.

Enter any time.

Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel.

Tuition, board, room, and washing for 36 weeks \$150, 18 weeks \$95.

Send for Circulars Free.

Address

N. J. HONG, Principal, Parkland, Wash.

COLE-MARTIN CO.

- THE BIG TACOMA BOOK STORE - CAN FURNISH ANY BOOK PUBLISHED. THE LARGEST STOCK OF STATIONERY IN SOUTHWEST WASHINGTON. SCHOOLS' AND SCHOLARS' SUPPLIES. MAIL ORDERS PROMPTLY CARED FOR.

Parkland Mercantile Co.

Stocks and Shill

GENERAL MERCHANDISE

High grade groceries and fresh meats.

Prompt Delivery.

Tel. Mad. 106 J 3

Uhre, Sölv- og Guld-sager, Smykker

til meget rimelige Priser

B. Paulson Hjørnet af 11 & K Street

Abonner!

Auvert!

"Pacific Herald"

Uvertiering

John Blaauw Ad Agency

207 Nat'l Realty Bldg. Tacoma

60 Downs Bldg. Seattle.

OLYMPIC STEAM LAUNDRY

MAIN 182.

Deres Vogne er allesteds, henter og leverer frit.

Rød Chinook Laks Hvid Chinook Laks Sort Torsk

Røget og "kippered" Flak og ferak Flak altid paa Lager. 15th & Dock Streets Skriv til os paa Norsk.

NORTLAND FISH CO;

Phone Main 138. Tacoma, Wash

Anso Cameras Anso Films
Cyko Paper
E. W. STEWART
Camera Store
939 Commerce St. Tacoma

DRUMMERS SAMPLE SUIT HOUSE

1340 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Mønds Klæder --- Allid de samme Priser --- \$15, \$20 og \$25

I. A. Jetland, Bestyrer